

Arrest

nr. 309 242 van 3 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Rue Patenier 52
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat J. RICHIR.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van etnie Pashtoun te zijn. U bent een moslim van soennitische strekking. U bent afkomstig uit het dorp Barikaw gelegen in het district Batikot, provincie Nangarhar. U woonde daar voor uw vertrek samen met uw moeder en uw broers. Uw vader was malik van het dorp en uw broer T. (...) werkte voor het nationale leger.

U verklaarde dat vier à vijf maanden voor de dood van uw vader uw vader meermaals werd gebeld door de taliban met de eis dat uw vader ervoor moest zorgen dat uw broer zou stoppen met zijn job. Uw vader weigerde dit telkens waarop de taliban dreigden uw vader en broer te vermoorden. Vervolgens pleegden de taliban vier à vijf maanden later een aanval op jullie huis de dag dat uw broer terugkeerde van zijn job bij het leger. Uw broer T. (...) kon ontsnappen. De taliban vroegen naar uw broer en belden hem om terug te komen, maar uw broer weigerde dit. Vervolgens namen ze uw vader mee en doodden ze hem waarna ze zijn lijk voor de deur van jullie huis legden. De taliban zeiden op dat moment ook dat uw volledige familie het huis moest verlaten of jullie anders levend verbrand zouden worden. Jullie verhuisden vervolgens naar Jalalabad

en jullie woonden daar ongeveer voor één jaar zonder problemen. Toen de dorpelingen in Barikaw in opstand kwamen tegen de taliban besliste uw familie om terug te keren naar het dorp zodat uw broer zich kon aansluiten bij de lokale politie. Daarna hebben jullie nog vier jaar in Barikaw gewoond tot de machtsovername. Op de dag van de machtsovername raakte uw broer vermist aan de controlepost waar hij werkte. Uw moeder besloot dat het beter was dat u het land verliet aangezien er familieleden van mensen die werkten voor de voormalige overheid werden geslagen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u de derde dag van de machtsovername uit Afghanistan bent gevlucht. U reisde vervolgens via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland, Frankrijk naar België, waar u op 10 oktober 2022 toekwam. U diende op 11 oktober 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Na uw vertrek werden er nog mensen die tewerkgesteld waren bij de voormalige overheid vermoord door de taliban.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: een kopie van uw taskara, een kopie van de taskara van uw vader, een kopie van de taskara van uw broer T. (...), foto's van de stempel van uw vader, een kopie van documenten m.b.t. de tewerkstelling van uw broer bij het nationale leger, een kopie van documenten m.b.t. de tewerkstelling van uw broer bij de lokale politie, foto's van uw broer tijdens zijn tewerkstelling voor de lokale politie en foto's van u en uw broer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden opgemerkt dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U verklaarde bij de registratie van uw verzoek bij DVZ dat u op het moment van uw aankomst in België minderjarig was (zie: fiche NBMV). Op basis van een leeftijdsonderzoek uitgevoerd op 12 oktober 2022 werd geconcludeerd dat u ouder was dan 18 jaar was. Bijgevolg oordeelde het CGVS dat er in uw hoofdte geen steunmaatregelen verleend dienen te worden omwille van de door u verklaarde minderjarigheid aangezien uit het voornoemde leeftijdsonderzoek blijkt dat u al meerderjarig was op het moment van uw aankomst en verzoek om internationale bescherming in België. Voor het overige heeft u géén elementen kenbaar gemaakt waaruit uw eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, noch heeft het Commissariaat-Generaal dergelijke noden in uw hoofdte kunnen vaststellen.

Gelet op het voorgaande kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen. U vreest bij terugkeer naar Afghanistan vermoord te worden door de taliban.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier merkt het CGVS op dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient er gewezen te worden op het feit dat op een verzoeker om internationale bescherming de verplichting rust om van bij aanvang van de asielpprocedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker bijgevolg correcte verklaringen verwachten in het bijzonder over zijn identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute, alsook over zijn precieze vluchtmotieven. In het kader hiervan stelde het CGVS vast dat u nalaat een duidelijk zicht te geven op uw werkelijke leeftijd, een elementair onderdeel van uw identiteit. U gaf tijdens uw inschrijving bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 11 oktober 2022 aan dat u op dat ogenblik 15 jaar was. Echter werd vastgesteld op basis van een medisch onderzoek, uitgevoerd door het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël (KU Leuven), dat uw minimumleeftijd hoger ligt dan wat u beweerde. Uit dat onderzoek is immers gebleken dat u op 12 oktober 2022 reeds een leeftijd had van ouder dan achttien jaar. Een noemenswaardig verschil. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS volhardde u in uw verklaring over uw leeftijd en stelde u op dat moment 16 jaar te zijn, een leeftijd die niet in overstemming te brengen valt met het resultaat van het leeftijdsonderzoek (CGVS, p. 4-5). Volgens uw taskara zou u 6 jaar zijn geweest in 1392 (in westerse kalender 2013-2014). Dit kan niet kloppen gelet het resultaat van het leeftijdsonderzoek. Dit werpt bijgevolg ook twijfels op over de authenticiteit van uw taskara. Hoe dan ook kan uw taskara niet weerhouden worden als een afdoende bewijs van de door u aangegeven leeftijd. Zo blijkt uit objectieve informatie die toegevoegd werd aan uw administratief dossier dat in Afghanistan allerlei documenten gezien de hoge graad van corruptie in het land, eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt, hetgeen de bewijswaarde van Afgaanse documenten danig relativeert. Bovendien wordt de leeftijd op een taskara in veel gevallen, bij gebrek aan documenten die de exacte leeftijd van de persoon kunnen bewijzen, aangegeven louter op basis van de fysieke verschijning van de houder van het document zodat deze slechts indicatief is. De vaststelling dat u de Belgische asieldiensten trachtte te misleiden door zich jonger voor te doen dan u in werkelijkheid bent geeft blijk van bedrieglijke intenties en ondergraaft uw algehele geloofwaardigheid.

Ten tweede slaagde u er niet in om de redenen waarom u Afghanistan ontvluchtte aannemelijk te maken. Zo wist u het CGVS niet te overtuigen van de waarheidsgetrouwheid van het vluchtrelaas dat u voor de Belgische asielinstanties vooropstelde, en wel hierom.

Allereerst kunnen er ernstige twijfels worden geuit bij het door u vooropgestelde profiel van uw broer. Zo beschikte u over zeer weinig kennis over uw broer zijn tewerkstelling als soldaat bij de Afghaanse nationale leger. U had namelijk geen idee over de taken van uw broer bij het leger of over aan welke gevechten uw broer moest deelnemen (CGVS, p. 9-10). Ook kon u niet zeggen op welke plaatsen uw broer allemaal moest gaan werken en of hij soms naar andere plaatsen diende te gaan (CGVS, p. 9). Tevens wist u niet tot welk bataljon, welk korps en welke eenheid uw broer behoorde en kon u ook niks anders zeggen over de eenheid waar hij deel van uitmaakte (CGVS, p. 9-10). Daarnaast had u geen idee over wie de collega's en de commandant van uw broer waren en welke opleidingen hij volgde (CGVS, p. 10). Verder is het vreemd dat uw broer maar één keer in zijn volledige carrière bij het leger naar huis mocht komen (CGVS, p. 10). Dit gebrek aan kennis over zijn tewerkstelling bij het leger doen vragen rijzen bij het door u vooropgestelde profiel van uw broer.

Daarnaast had u ook gebrekkige kennis over uw broer zijn tewerkstelling bij de Afghaanse lokale politie. Zo bleef u eerder beknopt over de taken van uw broer en had u geen informatie over zijn collega's (CGVS, p. 12). Daarnaast gaf u slechts vage informatie over de aanmelding van uw broer bij de lokale politie en had u geen kennis over eventuele documenten die hiervoor dienden te worden ingevuld (CGVS, p. 12). Het is frappant dat u amper over kennis beschikt over uw broer zijn job bij de lokale politie aangezien de controlepost waar hij werkte zich op amper drie à vier minuten van uw huis bevond (CGVS, p. 13).

Ook de bewijsstukken die u neerlegde kunnen niet volstaan om alsnog het profiel van uw broer bij beide diensten aan te tonen. Integendeel, want uw kennis over deze documenten was ondermaats en u legde zelfs verklaringen af die in strijd zijn met de informatie op de door u voorgelegde documenten. Zo had u al moeite met een onderscheid te maken tussen de documenten die betrekking hadden op de tewerkstelling bij het leger en de documenten die betrekking hadden op de tewerkstelling bij de lokale politie (CGVS, p. 11). Ook had u geen kennis over de precieze inhoud die genoteerd staat op de bankkaart van uw broer (CGVS, p. 9-10). Er werd u vervolgens vermeld dat zijn korps vermeld staat op de kaart, maar ook dat kon u niet verder benoemen (CGVS, p. 9). Bovendien vroeg u enkel aan anderen wat deze kaart was, maar vroeg u nooit naar wat er op deze kaart stond (CGVS, p. 10). Tevens kende u de inhoud van het certificaat niet en kon u één document zelfs helemaal niet benoemen (CGVS, p. 10-11). U legde ook een document neer over een opleiding die uw broer volgde, maar u kon hierbij niet zeggen welke opleiding dit betrof (CGVS, p. 11). U kon dan wel duiden hoe lang uw broer deze opleiding volgde, maar hierop zat dan een verschil van twee maanden met wat genoteerd stond op het document (CGVS, p. 15). Zo staat er op het document een duur van één maand, maar u verklaarde daarentegen dat de opleiding drie maanden duurde (CGVS, p. 11). Daarnaast had u ook geen idee over wat op de badge van de lokale politie stond en vroeg u er daarenboven nooit naar bij iemand anders (CGVS, p. 12-13). Ook over de andere documenten die betrekking hadden op de tewerkstelling van uw broer bij de lokale politie had u geen kennis en had u zich ook nooit geïnformeerd (CGVS, p. 13). Dergelijke desinteresse in de door u voorgelegde documenten is frappant. Er kan namelijk verwacht worden van u dat u beter op de hoogte bent van de inhoud van deze documenten aangezien u deze neerlegde ter ondersteuning van uw asielrelaas. U haalde aan analfabeet te zijn, maar louter deze reden is onvoldoende om uw gebrek aan kennis te verklaren (CGVS, p. 19). Er kon namelijk verwacht worden dat u zich informeerde over de inhoud van de documenten bij andere personen indien u deze niet kon lezen en dat daarenboven uw verklaringen wel overeenstemden met wat op de documenten genoteerd staat.

Nog los van uw gebrekkig kennis van de documenten moet opgemerkt worden dat de bewijswaarde van Afghaanse documenten hoe dan ook gering is. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt bovendien dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief. Het betreft alsook fotokopieën waarvan de authenticiteit niet te controleren is. Deze kunnen bovendien makkelijk door knip- en plakwerk gefabriceerd worden. Ook de foto met uw broer toont uw familieband niet aan aangezien het eender welke dorpeling kan geweest zijn, alsook kan de taskara deze band niet aantonen aangezien deze frauduleus kan zijn en er bij de authenticiteit van uw eigen taskara ook al ernstige twijfels rijzen (zie voorgaande). Verder tonen de foto's van uw broer tijdens zijn tewerkstelling bij de lokale politie louter aan dat deze persoon daar werkzaam was zonder indicatie dat dit uw broer is.

Zelfs indien het profiel van uw broer geloofwaardig zou zijn – quod non – bent u er echter niet in geslaagd aannemelijk te maken dat hij daardoor ook effectief problemen had met de taliban. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U verklaarde dat uw

broer tijdens de machtsovername vermist raakte, maar uw verklaringen daaromtrent wisten niet te overtuigen.

Zo legde u vage verklaringen af over wat er bij de controlepost gebeurde tijdens de machtsovername door de taliban. Zo had u eerst geen idee wat er met de controlepost gebeurde, maar dan iets later kon u zeggen dat er geschoten werd en de taliban fysiek aanwezig waren in de controlepost (CGVS, p. 22). Verder bleef u eerder vaag over wat er nog gebeurd zou zijn bij deze controlepost (CGVS, p. 22). Het is vreemd dat u amper een beeld kan schetsen van wat er toen met deze controlepost gebeurde aangezien deze op slechts drie à vier minuten te voet van uw huis lag (CGVS, p. 13). Bovendien kan verwacht worden dat u beter op de hoogte was aangezien uw broer daar tewerkgesteld was en jullie hem niet meer konden bereiken vanaf dat moment (CGVS, p. 22). Daarenboven was u inconsistent over de taliban die uw broer al dan niet nog kwamen zoeken nadien. Zo verklaarde u bij uw aanmelding dat de taliban na de machtsovername elke dag kwamen vragen naar uw broer (fiche NBMV). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS vermeldde u hierover daarentegen niks meer. Hiermee geconfronteerd ontkende u louter dat u dit destijds zou gezegd hebben (CGVS, p. 23). Het louter ontkennen van uw voorgaande verklaring, heft de tegenstrijdigheid echter niet op.

Bijgevolg kan gesteld worden dat u het profiel van uw broer en zijn problematische situatie sinds de machtsovername geenszins aannemelijk wist te maken.

Ook over het profiel van uw vader legde u weinig overtuigende verklaringen af. Zo kon u over zijn taken enkel zeggen dat uw vader conflicten oploste en stempels zette op documenten voor personen die voor de voormalige overheid zoals het leger wouden gaan werken (CGVS, p. 7). Ook had u geen idee over wie er allemaal samenwerkte met uw vader buiten één malik van het dorp onder jullie (CGVS, p. 8, 16-17). Er kan op zijn minst verwacht worden dat u kennis had van enkele dorpsouderen of nog andere maliks waar uw vader contact mee had aangezien ze belangrijke figuren zijn in uw regio. Verder kon u geen enkel conflict kaderen waarin uw vader zou bemiddeld hebben (CGVS, p. 16). Daarnaast kon u ook niks zeggen over wat uw vader zoal meemaakte tijdens zijn job (CGVS, p. 16). Het is dus frappant dat uw kennis zo beperkt is aangezien uw vader een belangrijke rol uitoefende in het dorp. U legde daarenboven louter een stempel neer als bewijs voor de job van uw vader. Dergelijke stempel is echter makkelijk te fabriceren en heeft bijgevolg weinig bewijswaarde. Ook kon u geen enkele foto neerleggen van u en uw vader die uw familieband zou kunnen aantonen. Verder legde u ook de taskara van uw vader neer, maar ook deze kan uw familieband niet bevestigen aangezien ook deze frauduleus kan zijn.

Zelfs indien uw vader weldegelijk malik was kon u niet aannemelijk maken dat uw vader werd vervolgd door de taliban. Aangezien het profiel van uw broer reeds ongeloofwaardig werd bevonden kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw vader die zou zijn bedreigd omwille van de job van uw broer, uw huis dat zou zijn aangevallen om uw broer te vatten toen hij op verlof was en uw vader die werd vermoord aangezien ze uw broer niet konden vatten. Bovendien legde u inconsistente verklaringen af over het moment waarop uw vader zou zijn overleden. Zo verklaarde u bij uw aanmelding dat uw vader werd vermoord bij de machtsovername, maar ook verklaarde u toen dat hij overleed in 2019 (Fiche NBMV). Bij DVZ verklaarde u daarentegen dat uw vader zou zijn overleden voor uw verhuis naar Jalalabad en ook dat het zes jaar geleden was (vragenlijst CGVS, nr. 5; verklaring DVZ, nr. 13). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u dan dat het vijf à zes jaar voor uw persoonlijk onderhoud was (CGVS, p. 19-20). Deze verscheidenheid aan verklaringen over het moment waarop uw vader zou zijn overleden doet vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.

U bood bijgevolg geen zicht op de werkelijke situatie van uw vader.

Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden of voor de voormalige overheid werkzaam waren in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid zou zijn van een vermeend vroeger lid van de ANSF en dat u de zoon zou zijn van een (voormalige) dorpsmalik, van wie u a priori niet aannemelijk maakt dat zij zelf te maken kregen met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

U bracht zelf ook geen enkele concrete indicatie aan dat u effectief zou worden gevisieerd of gezocht door de taliban. Zo kende u nooit persoonlijke problemen met de taliban en zou u nooit contact hebben gehad met hen (CGVS, p. 22). Ook na uw vertrek zou uw familie geen problemen meer hebben gekend (CGVS, p. 7, 20). Indien u werkelijk in het vizier van de taliban zou zijn gekomen, zou echter verwacht worden dat de taliban u zouden hebben gezocht. Uw loutere vermoedens dat de taliban u alsnog zouden kunnen vervolgen volstaan geenszins om aan te tonen dat u een risico zou lopen in geval van een terugkeer.

Al deze elementen samen leiden dan ook tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen

dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsvername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde

veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat bijgevolg na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve

landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczgd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de

taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet

gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De door u neergelegde documenten, namelijk een kopie van uw taskara, een kopie van de taskara van uw vader, een kopie van de taskara van uw broer T. (...), foto's van de stempel van uw vader, een kopie van documenten m.b.t. de tewerkstelling van uw broer bij het nationale leger, een kopie van documenten m.b.t. de tewerkstelling van uw broer bij de lokale politie, foto's van uw broer tijdens zijn tewerkstelling voor de lokale politie en foto's van u en uw broer, kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Deze documenten werden hierboven reeds besproken naar vorm en inhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste en enig middel op "de schending van artikel 1, sectie A, §2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, van artikel 17 van het KB 11.07.2003 over het procedure bij het CGVS, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de beginselen van nauwkeurigheid, voorzorg en behoorlijk bestuur en van artikel 24 van het Handvest van de grondrechten en het recht verhoord te worden."

Verzoeker betoogt, inzake zijn leeftijd:

"We onderlijnen dat zoals het CGVS het wel weet, en het expliciet erkend in de bestreden beslissing, het leeftijd in AFGHANISTAN geen exact wiskundig is zoals hier in Europa ; Toen Tascaras afgeleverd zijn voor kinderen door de district huizen is het op basis van diverse verzamelde informatie o.a. de verklaringen van de ouders van het kind maar zeker niet op basis van een officiële document zoals een geboorte akte.

Afghaanse personen die op een specifieke leeftijd beweren te zijn op basis van de verklaringen van hun ouders zijn heel veel.

Beschouwen dat verzoeker niet genoeg zou meewerken alsook spreken over een noemenswaardig verschil is dus volgens ons echt overdreven en neemt bovendien geen rekening met de Afghaanse maatschappelijke en officiële context.

Men kan duidelijk niet spreken van een wil om de Belgische autoriteiten te bedriegen.

Zeker ook aangezien het verschil niet groot is ; verzoeker beweert inderdaad in 2006 geboren te zijn terwijl het resultaat van het leeftijdstest het jaar 2004 als geboortjaar aangeeft, dwz een verschil van maar 2 jaar."

Verzoeker vervolgt:

"Verder, wenst verzoeker de nadruk te leggen op het feit dat hij, op basis van zijn belgische leeftijd (gegeven door het leeftijdstest) maar 17 jaar oud was toen hij uit Afghanistan vertrokken is namelijk in augustus 2021 (zie NOP pagina 15) ;

Met als belangrijke gevolg dat verzoeker de incidenten voor zijn vertrek uit Afghanistan heeft moeten doorleven (o.a. het vermoorden van zijn vader door de Taliban) toen hij nog minderjarig was ;
Men kan dus niet gewoon en makkelijk beschouwen dat het dossier die van een volwassene verzoeker zou zijn ;

Het is meer ingewikkeld : verzoeker is wel nu volwassene (hij is 19 geworden, steeds volgens zijn Belgische leeftijd) maar was nog een kind toen al de incidenten gebeurd zijn ;

We zijn dus van mening dat verzoeker als een minderjarig moet beschouwd worden om zijn verklaringen hieromtrent, namelijk : het werk (als malik) van zijn vader, het werk (als soldaat en dan als lokale politie) van zijn broer, de veiligheidssituatie voor en gedurende de machtsovername, goed te kunnen inschatten ;

Iets ervaren als volwassene en iets ervaren als kind maakt een groot verschil op het manier dat een persoon de gebeurtenissen zal kunnen vertellen en begrijpen, en ook zich ervan herinneren ;

Maar tegenpartij heeft hiermee geen rekening genomen, duidelijk ten onrechte ;

Aangezien die bovenstaande elementen, lijkt het ons noodzakelijk om de specifieke regels van toepassing voor minderjarige personen te herhalen :

(...)"

Verzoeker geeft vervolgens een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de wijze waarop verzoeken om internationale bescherming van minderjarigen volgens hem moeten worden beoordeeld. Vervolgens stelt hij:

"Nochtans, in dit geval, heeft tegenpartij deze rechten niet nageleefd, zowel in het kader van het verhoor (adequatie van de vragen) als in haar beslissing (op gebied van de eisen, inadequatie van de verwijten gezien de specifieke situatie, enz.);

Deze vaststelling wordt infra in het kader van dit beroep ontwikkeld ;

Bijvoorbeeld : heeft tegenpartij zijn ondervraging omtrent het werk van verzoeker zijn vader en broer helemaal niet aangepast ; vragen werden gesteld alsof verzoeker zelf het werk had geoefend terwijl geen gemakkelijker (in andere woorden : aangepast) vragen werden gesteld om te weten hoe verzoeker persoonlijk ervaart heeft een papa te hebben die als malik werkte en een broer die soldaat en dan lokale politieagent was;

De PO heeft ook maar gevraagd tegen verzoeker om over verscheidene elementen gewoon te "vertellen" wat is duidelijk te vaag ;

Probeer inderdaad maar aan een kind te vragen om over iets te "vertellen" : het zal heel moeilijk om een antwoord van hem te krijgen ; Voor kinderen zijn meestal precieze vragen noodzakelijk ;

Dat is al een eerste reden om de beslissing te vernietigen."

Verzoeker betoogt verder dat verweerder ten onrechte van mening is dat hij niet genoeg informatie kon geven over het werk van zijn vader als malik. Verzoeker doet gelden:

"Verzoeker heeft inderdaad hieromtrent talrijke gedetailleerde info kunnen vertellen, namelijk zie op pagina's 7 tot en met 9 NOP :

(...)

Qua documenten heeft verzoeker foto's van de stempel (als malik) van zijn vader neergelegd ;

Tegenpartij heeft geen kritiek geuit over die bewijzen ; ze vindt die onvoldoende maar ze heeft geen specifiek betwisting omtrent de stempel waarvan foto's werden neergelegd ;

Ten tweede dient er te worden benadrukt dat verzoeker zijn vader 5 à 6 jaar geleden door de Taliban vermoord wordt ; Verzoeker was toen (volgens zijn Belgische leeftijds) rond 14 jaar oud (dwz rond 10 à 11 jaar oud volgens zijn Afghaanse leeftijd > zie NOP p. 20);

Nu dat we 6 jaar na zijn lijkt het dus ons niet redelijk om gewoon beschouwen dat het gemakkelijk zou zijn voor verzoeker om documenten en bewijzen van zijn vader's werk te bekomen en voorleggen ; zeker nu Taliban aan de macht zijn (de overheid kan dus niet meer helpen om officiële documenten / bevestigingen van de tewerkstelling als Malik af te leggen);

→ Gezien al die elementen, dient er te worden vastgesteld dat verzoeker zijn vader's werk heeft kunnen aantonen met voldoende concreet en gedetailleerde info ;

De twijfels van tegenpartij omtrent verzoeker zijn vader's werk zijn duidelijk niet gegrond ;

Bovendien, zoals reeds opgemerkt dient er te worden herhalen dat tegenpartij zijn ondervraging omtrent het werk van verzoeker zijn vader helemaal niet aangepast heeft om rekening te houden met het feit dat verzoeker een kind was toen hij alles ervaart heeft ;

vragen werden gesteld alsof verzoeker zelf het werk had geoefend terwijl geen gemakkelijker (in andere woorden : aangepast) vragen werden gesteld om te weten hoe verzoeker persoonlijk ervaart heeft een papa te hebben die als malik werkte ;

Er bestaat dus ten minste een gebrek aan aangepaste / genoeg / volledig onderzoek die niet te nadeel van verzoeker kan spelen".

Verzoeker voert voorts aan dat verweerder onterecht van mening is dat hij niet genoeg informatie kon verstrekken over het werk van zijn broer als soldaat in het leger. Verzoeker verklaart:

"Verzoeker heeft inderdaad hieromtrent talrijke gedetailleerde info kunnen vertellen, namelijk zie op pagina's 9 tot en met 12 NOP :

(...)

*Qua documenten heeft verzoeker verscheidenen documenten neergelegd ;
Tegenpartij heeft geen kritiek geuit over die bewijzen ; ze vindt die onvoldoende maar ze heeft geen specifiek betwisting omtrent die documenten behalve beschouwen dat verzoeker hun inhoud niet voldoende weet / heeft bestudeerd ;
Verzoeker zal wel zijn familie proberen te ondervragen om zo veel info over die documenten te kunne vertellen ;*

Ten tweede dient er te worden benadrukt dat verzoeker zijn broer rond 8 jaar geleden als soldaat is begonnen te werken en met die job gestopt is rond 5 jaar geleden; Verzoeker was toen (volgens zijn Belgische leeftijds) steeds minderjarig ; Nu dat we 5 jaar erna zijn lijkt het dus ons niet redelijk om gewoon beschouwen dat het gemakkelijk zou zijn voor verzoeker om documenten en bewijzen van zijn broer's werk te bekomen en voorleggen ; zeker nu Taliban aan de macht zijn (de overheid kan dus niet meer helpen om officiële documenten / bevestigingen van de tewerkstelling als soldaat af te leggen) en ook aangezien verzoeker zijn broer vermist is sinds de machtsovername in augustus 2021 ; Verzoeker kan dus ook niet met de hulp van zijn broer rekening houden om documenten te kunnen bekomen ;

→ Gezien al die elementen, dient er te worden vastgesteld dat verzoeker zijn broer's werk als soldaat in het leger heeft kunnen aantonen met voldoende concreet en gedetailleerde info ;

De twijfels van tegenpartij omtrent verzoeker zijn broer's werk als soldaat in het leger zijn duidelijk niet gegrond ;

Bovendien, zoals reeds opgemerkt dient er te worden herhalen dat tegenpartij zijn ondervraging omtrent het werk van verzoeker zijn broer helemaal niet aangepast heeft om rekening te houden met het feit dat verzoeker een kind was toen hij alles ervaart heeft ; vragen werden gesteld alsof verzoeker zelf het werk had geoefend terwijl geen gemakkelijker (in andere woorden : aangepast) vragen werden gesteld om te weten hoe verzoeker persoonlijk ervaart heeft een broer te hebben die soldaat en dan lokale politieagent was ;

Er bestaat dus ten minste een gebrek aan aangepaste / genoeg / volledig onderzoek die niet te nadeel van verzoeker kan spelen”.

Aangaande de motivering inzake het werk van zijn broer voor de lokale politie, geeft verzoeker aan:

“Verzoeker heeft inderdaad hieromtrent talrijke gedetailleerde info kunnen vertellen, namelijk zie op pagina's 9 tot en met 12 NOP :

(...)

Qua documenten heeft verzoeker verscheidenen documenten neergelegd ;

Tegenpartij heeft ook geen kritiek geuit over die bewijzen ; ze vindt die onvoldoende maar ze heeft geen specifiek betwisting omtrent die documenten behalve beschouwen dat verzoeker hun inhoud niet voldoende weet / heeft bestudeerd ;

Verzoeker zal wel zijn familie proberen te ondervragen om zo veel info over die documenten te kunne vertellen ;

→ Gezien al die elementen, dient er te worden vastgesteld dat verzoeker zijn broer's werk als soldaat in het leger heeft kunnen aantonen met voldoende concreet en gedetailleerde info ;

De twijfels van tegenpartij omtrent verzoeker zijn broer's werk als soldaat in het leger zijn duidelijk niet gegrond ;

Bovendien, zoals reeds opgemerkt dient er te worden herhalen dat tegenpartij zijn ondervraging omtrent het werk van verzoeker zijn broer helemaal niet aangepast heeft om rekening te houden met het feit dat verzoeker een kind was toen hij alles ervaart heeft ; vragen werden gesteld alsof verzoeker zelf het werk had geoefend terwijl geen gemakkelijker (in andere woorden : aangepast) vragen werden gesteld om te weten hoe verzoeker persoonlijk ervaart heeft een broer te hebben die lokale politieagent was ;

Er bestaat dus ten minste een gebrek aan aangepaste / genoeg / volledig onderzoek die niet te nadeel van verzoeker kan spelen”.

Verzoeker vervolgt:

“Er dient ook te worden onderlijnd dat tegenpartij de concreet info die verzoeker heeft gegeven over het werk van zijn vader als malik (o.a. : hoe hij is Malik geworden, wat waren zijn taken, hoe was de samenwerking met de andere Maliks enz) niet betwist bijvoorbeeld door algemene informatie in te roepen die de verklaringen van verzoeker zouden tegenspreken ;

7. Bovendien en in het algemeen betreffende de documenten die voorgelegd werden (namelijk ter staving van het werk van verzoeker zijn vader + en broer) onderlijnen we verder dat :

Het CGVS van verkeerde mening is dat algemene informatie over corruptie en valse documenten in Afghanistan genoeg zou zijn om die documenten en hun bewijskracht te weigeren.

Dat mag inderdaad volgens ons zeker niet zoals in casu wanneer tegenpartij geen concreet en precies aanleidingen kan inroepen waaruit zou blijken dat iets verkeerd met die documenten zou bestaan !

Die documenten zijn bewijzen waarmee het CGVS moet rekening houden voor de analyse van het dossier.

Zeker als tegenpartij geen enkele concrete kritiek over die documenten kan formuleren !”

Tevens doet verzoeker gelden:

“We benadrukken dat verzoeker heel veel details heeft kunnen vertellen over het moord van zijn vader door de Taliban en wat ervoor (namelijk bedreigingen tegen verzoeker zijn broer) gebeurd is (zie NOP p. 18 en 19) ; Het moord van verzoeker zijn vader en de bedreigingen geuit door de Taliban door verzoeker zijn broer waardoor de familie na het vermoorden van de vader naar Jalalabad heeft moeten vluchten, zijn zeker eerdere vervolgingen waarmee tegenpartij rekening moet nemen conform artikel 48/7 van de vreemdelingenwet dd. 15.12.1980”.

Met betrekking tot het gebeurde in de controlepost nabij zijn woning, voert verzoeker verder aan:

“Betreffende wat er op de controlepost tijdens de machtsovername gebeurd is, heeft uiteraard verzoeker info als gewone burger en temeer als gewone kind kunnen geven ;

Tegenpartij mag niet verwachten dat verzoeker, die een burger was en die toen nog maar een kind was, de gebeurtenissen zou kunnen vertellen met details van binnen, strategie, enz.

Verzoeker is toch geen soldaat of politieagent ;

De omstandigheid dat verzoeker zijn broer op de controlepost gestationeerd was verandert niets daar:

- *verzoeker geen contact meer met zijn broer heeft gehad ; zijn broer is vermist sinds de machtsovername ;*
- *bestaan er bovendien echt zo veel verhalen van soldaten en politieagenten die de mogelijkheid, de tijd en wat nog kunnen vinden om hun familie te waarschuwen tijdens een gevecht ? We denken van niet ;*

De redenering van tegenpartij is duidelijk niet gegrond”.

Aangaande de aan hem verweten tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen bij de DVZ en zijn verklaringen bij het CGVS, stelt verzoeker:

“Dat klopt : iets anders werd op de DVZ neergeschreven maar het gaat gewone op fouten omwille van de drukke procedure op de DVZ,

Zulke vergissingen zijn vrij te weinig en in ieder geval onvoldoende, naar onze mening, om aan de nood aan bescherming te kunnen twijfelen”.

Verzoeker benadrukt verder dat hij wel indirect werd geviseerd door:

“• het moord van zijn vader ;

• de bedreigingen ervoor tegen zijn broer ;

• de algemene situatie in zijn dorp na de machtsovername die tot op heden aan de gang is namelijk de vervolgingen van de taliban tegen de mensen, en hun familie, die voor de voormalige overheid werkten”.

Verzoeker wijst vervolgens op het aangevoerde profiel van zijn vader en zijn broer en op algemene landeninformatie en stelt dat hij op basis daarvan persoonlijk risico loopt en een gegronde vrees heeft.

“Bovendien heeft tegenpartij geen rekening met een belangrijk element genomen, namelijk dat verzoeker familieleden heeft die leden van de Taliban zijn (zie NOP p. 7);

Dit element werd inderdaad niet onderzocht ;

Hoewel dit een verschil kan maken in de schatting van de risico die verzoeker zou lopen in geval van terugkeer naar Afghanistan zoals bevestigd door het bovenvermelde EASO verdrag ;

Er is duidelijk sprake van een gebrek aan voldoende/volledig onderzoek, wat niet ten nadele van de verzoeker kan zijn.”

Verzoeker concludeert, inzake de weigering van de vluchtelingenstatus:

“De motieven van de bestreden beslissing zijn duidelijk verkeerd ;

Er zijn zeker en vast genoeg elementen om de bestreden beslissing te vernietigen en het statuut van vluchteling of ten minste die van subsidiaire bescherming (zie ook infra titel III) toe te kennen.

In subsidiaire orde moet men wel concluderen dat talrijke informatie door het CGVs nog niet verzameld worden of totaal verkeerd ingeschat werden zonder rekening te nemen met de kwetsbaarheid van verzoeker als minderjarig (aangezien alles is gebeurd toen verzoeker minderjarig was), in strijd met de wettelijke bepalingen ingeroepen in het enige middel, met als gevolg dat ten minste een extra onderzoek door het terugsturen van het dossier naar het CGVS wel nodig is.”

In ondergeschikte orde, vraagt verzoeker de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, b) en c) van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

Verzoeker benadrukt in dit kader vooreerst dat verweerder zijn regio van herkomst niet betwist. Verzoeker gaat vervolgens in op de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker wijst verder op en citeert uit landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan en enkele arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Verzoeker stelt dat het voorbarig lijkt om te denken dat de situatie in Afghanistan is gestabiliseerd en doet gelden dat het gebrek aan voldoende actuele, nauwkeurige en objectieve informatie moet leiden tot voorzichtigheid.

“Daardoor, nodigen wij de verwerende partij uit om ofwel haar standpunt te heroverwegen, ofwel haar standpunt over de veiligheidssituatie in Afghanistan te herzien, ofwel een "Fact-Finding Mission" (hierna

FFM) naar Afghanistan te ondernemen om haar standpunt over de stabilisering van de veiligheidssituatie in Afghanistan te bevestigen of te ontkennen.”

Verzoeker doet vervolgens een betoog omtrent de wijze waarop een FFM moet worden uitgevoerd.

Verzoeker doet verder een uiteenzetting, aan de hand van algemene landeninformatie, omtrent de precaire humanitaire en sociaaleconomische situatie in Afghanistan. In dit kader tracht hij onder meer aan te tonen dat voor deze situatie specifieke actoren verantwoordelijk zijn. Vervolgens benadrukt verzoeker dat zijn familie zich in een heel moeilijke situatie bevindt. Zijn vader is dood, zijn broer is vermist en verzoeker zelf is er niet meer. Verzoeker verwijt verweerder dat zijn dossier niet vanuit economisch perspectief werd onderzocht. Verzoeker voert vervolgens aan, verwijzende naar Europese rechtspraak en rechtsleer, dat de humanitaire crisis in Afghanistan leidt tot een schending van artikel 3 EVRM. Tevens tracht hij aan de hand van Europese rechtspraak en rechtsleer aan te tonen dat subsidiaire bescherming kan worden toegekend in situaties van economische crisis of hongersnood. Verder doet hij gelden:

“De humanitaire crisis die Afghanistan thans kenmerkt, de hongersnood die het leven van een groot deel van de bevolking bedreigt, is duidelijk het gevolg van het optreden van actoren. De machtsovername door de Taliban en hun huidige beleid, in combinatie met corruptie en eerdere conflicten, hebben ertoe geleid dat het land uiterst kwetsbaar is wat betreft de zelfvoorziening op voedselgebied.”

Verzoeker uit voorts kritiek op de inhoud van de COI Focus die verweerder hanteerde bij het nemen van de bestreden beslissing. Daarbij wijst hij op de inhoud van een verslag van Nansen.

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

“- de betwiste beslissing te hervormen

- en zodoende onmiddellijk aan verzoeker het statuut van vluchteling te erkennen, in de zin van het Verdrag van Genève Of de status van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980;

- in uiterst ondergeschikte orde, de betwiste beslissing te vernietigen en het dossier voor het Commissariaat generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen terug te zenden, voor bijkomend onderzoek.”

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1.1. Verzoeker legt op 8 juni 2024 door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtsplegingsdossier, stuk 12).

Het betreft de kopieën van zijn originele taskara, van de originele taskara van zijn vader, van een jirga ondertekend door zijn vader om te bewijzen dat deze vader malik was, van de originele taskara van zijn broer, van verschillende originele badges en pasjes van zijn broer om te bewijzen dat deze broer soldaat was en van een certificaat van de militaire opleiding van zijn broer om te bewijzen dat deze broer soldaat was. Verzoeker ontving deze documenten per post en ze werden opgestuurd door zijn moeder.

3.1.2. Verzoeker legt ter terechtzitting door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen neer (rechtsplegingsdossier, stuk 14).

Meer bepaald legt hij de originelen neer van de stukken waarvan hij reeds op 8 juni 2024 kopieën neerlegde. Daarnaast legt verzoeker een aantal briefomslagen neer.

3.2. Verweerder legt op 4 juni 2024 door middel van een aanvullende nota een bundel algemene landeninformatie neer (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

4. Beoordeling van de zaak

4.1. De Raad doet te dezen, in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen, vooreerst geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. Voorts maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is *in casu* dan ook niet aan de orde.

4.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist verder dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Artikel 14, derde lid, d) van het IVBPR stipuleert dat bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde strafvervolgning eenieder, in volle gelijkheid, het recht heeft om *“in zijn tegenwoordigheid te worden berecht, zichzelf te verdedigen of de bijstand te hebben van een raadsman naar eigen keuze; ingeval hij geen rechtsbijstand heeft, van het recht daarop in kennis te worden gesteld; rechtsbijstand toegewezen te krijgen, indien het belang van de rechtspraak dit eist, en zonder dat daarvoor betaling van hem kan worden verlangd, indien hij niet over voldoende middelen beschikt”*. Verzoeker toont in het geheel niet aan dat en op welke wijze voormelde bepaling *in casu* en door verweerder zou (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt de schending van deze bepaling door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

Verzoeker verstrekt ook niet de minste concrete duiding bij de door hem aangevoerde schending van artikel 17 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (PR CGVS). Hij preciseert niet welke bepaling(en) van dit artikel hij geschonden acht. Evenmin werkt hij concreet uit waaruit deze schending zou bestaan. Derhalve wordt de schending van dit artikel door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.4. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd wordt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden opgemerkt dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U verklaarde bij de registratie van uw verzoek bij DVZ dat u op het moment van uw aankomst in België minderjarig was (zie: fiche NBMV). Op basis van een leeftijdsonderzoek uitgevoerd op 12 oktober 2022 werd geconcludeerd dat u ouder was dan 18 jaar was. Bijgevolg oordeelde het CGVS dat er in uw hoofde geen steunmaatregelen verleend dienen te worden omwille van de door u verklaarde minderjarigheid aangezien uit het voornoemde leeftijdsonderzoek blijkt dat u al meerderjarig was op het moment van uw aankomst en verzoek om internationale bescherming in België. Voor het overige heeft u géén elementen kenbaar gemaakt waaruit uw eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, noch heeft het Commissariaat-Generaal dergelijke noden in uw hoofde kunnen vaststellen.

Gelet op het voorgaande kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen. U vreest bij terugkeer naar Afghanistan vermoord te worden door de taliban.”

Verzoeker slaagt er hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Geheel ten onrechte tracht verzoeker immers te laten uitschijnen dat hij in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming niet als volwassene maar wel als minderjarige moet worden beschouwd. Zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing en zoals genoegzaam blijkt uit de resultaten van het leeftijdsonderzoek zoals opgenomen in het administratief dossier, was verzoeker op het ogenblik waarop hij aankwam in België en waarop hij zijn verzoek om internationale bescherming indiende, dit in tegenstelling met wat hij initieel voorhield, reeds meerderjarig. Op welke basis en om welke reden verzoekers verzoek om internationale bescherming desalniettemin had moeten worden behandeld als zijnde het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige, kan aldus niet worden ingezien. Gelet op het voorgaande, is het verwijt dat verweerder *“de specifieke regels van toepassing voor minderjarige personen”* niet naleefde te dezen niet dienstig, beroept verzoeker zich *in casu* niet op dienstige wijze op de door hem aangehaalde, kind-specifieke bepalingen zoals vervat in artikel 24, 1° van het Handvest van de Grondrechten van de EU en artikel 12 van het IVRK en zijn deze bepalingen op verzoeker niet van toepassing.

In het kader van het voorgaande, kan verder worden opgemerkt dat, dit in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen, het geenszins onredelijk is om van een verzoeker om internationale bescherming te verwachten dat deze, ook indien deze een jeugdige leeftijd heeft, bij machte is om de nodige verklaringen af te leggen en toelichting te verstrekken bij eenvoudige en elementaire elementen zoals zijn herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen, dat deze bij machte is om alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming daarbij op een voldoende correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze weer te geven en dat hij voldoende spontane, doorleefde, gedetailleerde, nauwkeurige, duidelijke, consistente en coherente verklaringen kan afleggen met betrekking tot de belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. In die zin is het niet ernstig van verzoeker om, middels een eenvoudige verwijzing naar zijn leeftijd ten tijde van de feiten en ten tijde van zijn vertrek uit zijn land van herkomst, voor te houden dat van hem over zijn herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk en situatie, over de problemen die de kern uitmaken van zijn asielrelaas en over de motieven ten grondslag van zijn verzoek om internationale bescherming geen gedegen verklaringen mochten of zouden mogen worden verwacht.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, toont verzoeker voorts niet aan dat de vragen die tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS aan hem werden gesteld onvoldoende aangepast aan zijn leeftijd of inadequaat zouden zijn geweest. Voor het overige toont verzoeker verder niet aan dat of op welke wijze zijn *“recht verhoord te worden” in casu* en door verweerder zou zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van de hoorplicht door verzoeker niet op concrete en dienstige wijze aangevoerd.

Verzoeker toont gelet op het voorgaande geheel niet aan en maakt niet aannemelijk dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet *in concreto* hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

4.5. In zoverre verzoeker in het voorliggende verzoekschrift tracht te laten uitschijnen dat er met zijn verklaringen zoals afgelegd bij de DVZ geen rekening zou mogen worden gehouden omdat deze (mogelijks) fouten zouden bevatten *“omwille van de drukke procedure op de DVZ”*, dient voorts te worden opgemerkt dat zulks hoegenaamd niet kan worden gevolgd. Verzoeker verklaarde de tolk bij de DVZ goed te begrijpen en geen bezwaar te hebben tegen deze tolk. Bovendien gaf hij aan dat hij het steeds zou melden indien zich problemen zouden voordoen met de verstaanbaarheid van de tolk, hetgeen hij naliet te doen. Verder ondertekende verzoeker zijn verklaringen bij de DVZ uitdrukkelijk voor akkoord nadat deze aan hem werden voorgelezen. Hiermee gaf hij aan dat deze verklaringen juist en oprecht zijn en overeenstemmen met de werkelijkheid (administratief dossier, vragenlijst; verklaring DVZ; verklaring betreffende procedure). Bovendien gaf verzoeker bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS duidelijk en eenduidig aan dat het gehoor bij de DVZ goed was verlopen en dat zich daar geen problemen hadden voorgedaan. Daarenboven verklaarde hij er expliciet dat zijn verklaringen bij de DVZ aan hem werden voorgelezen en dat deze correct waren (administratief dossier, npo, p.2-3).

4.6. Verzoeker stelt een Afghaan te zijn, afkomstig van het dorp Barikow in het district Batikot in de provincie Nangarhar. Omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van de taliban, zou verzoeker zijn land van herkomst hebben verlaten en niet naar dit land kunnen terugkeren. Daarnaast stelt verzoeker nood te hebben aan internationale bescherming omwille van de omstandigheden en de situatie in Afghanistan.

Teneinde een gedegen beoordeling te kunnen maken van verzoekers nood aan internationale bescherming, is het in dit kader essentieel om eerst een duidelijk zicht te krijgen op verzoekers reële regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen. De nood aan internationale bescherming moet namelijk steeds *in concreto* en aan de hand van de voormelde elementen worden aangetoond en onderzocht. Een verwijzing naar (informatie over) de situatie in verzoekers zelfverklaarde land en regio van herkomst is *an sich* dan ook niet dienstig en kan niet volstaan om in hoofde van verzoeker te besluiten tot het bestaan of de afwezigheid van een nood aan internationale bescherming. Er moet tevens een band voorhanden zijn en worden aangetoond tussen deze situatie en verzoekers persoon.

Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat er een aantal elementen voorliggen die ernstig afbreuk doen aan de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen.

Zo blijkt uit de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier dat verzoeker kennelijk leugenachtige verklaringen aflegde omtrent zijn voorgehouden leeftijd en kan aan de door verzoeker neergelegde taskara geen bewijswaarde kan worden gehecht. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd:

“Vooreerst dient er gewezen te worden op het feit dat op een verzoeker om internationale bescherming de verplichting rust om van bij aanvang van de asielprocedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker bijgevolg correcte verklaringen verwachten in het bijzonder over zijn identiteit, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute, alsook over zijn precieze vluchtmotieven. In het kader hiervan stelde het CGVS vast dat u nalaat een duidelijk zicht te geven op uw werkelijke leeftijd, een elementair onderdeel van uw identiteit. U gaf tijdens uw inschrijving bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 11 oktober 2022 aan dat u op dat ogenblik 15 jaar was. Echter werd vastgesteld op basis van een medisch onderzoek, uitgevoerd door het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël (KU Leuven), dat uw minimumleeftijd hoger ligt dan wat u beweerde. Uit dat onderzoek is immers gebleken dat u op 12 oktober 2022 reeds een leeftijd had van ouder dan achttien jaar. Een noemenswaardig verschil. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS volhardde u in uw verklaring over uw leeftijd en stelde u op dat moment 16 jaar te zijn, een leeftijd die niet in overstemming te brengen valt met het resultaat van het leeftijdsonderzoek (CGVS, p. 4-5). Volgens uw taskara zou u 6 jaar zijn geweest in 1392 (in westerse kalender 2013-2014). Dit kan niet kloppen gelet het resultaat van het leeftijdsonderzoek. Dit werpt bijgevolg ook twijfels op over de authenticiteit van uw taskara. Hoe dan ook kan uw taskara niet weerhouden worden als een afdoende bewijs van de door u aangegeven leeftijd. Zo blijkt uit objectieve informatie die toegevoegd werd aan uw administratief dossier dat in Afghanistan allerlei documenten gezien de hoge graad van corruptie in het land, eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt, hetgeen de bewijswaarde van Afgaanse documenten danig relativeert. (...) De vaststelling dat u de Belgische asieldiensten trachtte te misleiden door zich jonger voor te doen dan u in werkelijkheid bent geeft blijk van bedrieglijke intenties en ondergraaft uw algehele geloofwaardigheid.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Wat betreft de originele taskara die hij uiteindelijk neerlegt, dient te worden opgemerkt dat verzoeker vooreerst geen dienstige verklaring biedt voor het gegeven dat hij slechts met het origineel van dit stuk op de proppen komt ter terechtzitting. Verzoeker gaf nochtans van meet af aan te kennen dat het origineel zich nog in Afghanistan bevond en stond nog in contact met zijn familie (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.6-7; verklaring DVZ, nr.26; fiche NBMV). Bijkomend kan worden opgemerkt dat uit de informatie zoals opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier blijkt dat corruptie in Afghanistan wijdverbreid was, dat aldaar op grote schaal werd gefraudeerd met allerlei documenten zoals de neergelegde taskara en dat zulke taskara daardoor eenvoudigweg illegaal en tegen betaling kon worden verkregen. Ook dit relativeert de bewijswaarde van de neergelegde taskara van verzoeker. Dat de leeftijd zoals aangegeven op deze taskara bovendien dermate afwijkt van verzoekers werkelijke, bij leeftijdsonderzoek vastgestelde, leeftijd, maakt in combinatie met het voorgaande dat niet de minste bewijswaarde kan worden gehecht aan verzoekers bijgebrachte taskara. Dit alles geldt nog des te meer nu zich een aantal vaststellingen opdringen inzake verzoekers taskara. Zo blijkt de foto op dit document slechts te zijn aangebracht nadat daarop een stempel werd gezet en loopt deze stempel niet door op maar wel achter de foto. Ook het logo rechts bovenaan op dit document vertoont een onregelmatigheid. Aan de onderzijde blijkt dit logo namelijk duidelijk slechts gedeeltelijk te zijn weergegeven of gekopieerd op het document.

Verzoeker biedt met zijn betoog inzake het gegeven dat het bepalen van leeftijden in Afghanistan geen exacte wiskunde zou zijn en dat veel Afghanen inzake hun leeftijd zouden voortgaan op de verklaringen van hun ouders verder geenszins een afdoende uitleg voor zijn kennelijk leugenachtige verklaringen betreffende zijn leeftijd. Gelet op het verschil van verscheidene jaren tussen verzoekers zelfverklaarde en verzoekers werkelijke leeftijd, kan dit betoog *in casu* namelijk niet overtuigen. Dat verzoeker nooit zou hebben gemerkt dat hij (minstens) meer dan twee jaren ouder was dan zijn vermeende leeftijdsgenoten, is niet plausibel.

Verzoeker bleek daarenboven in het geheel niet vertrouwd te zijn met de Afgaanse kalender. Hij gaf aan deze kalender niet te kennen en niet op de hoogte te zijn van de jaartallen en maanden die in Afghanistan gebruikt worden (administratief dossier, npo, p.5).

Ook legde verzoeker uiterst vage verklaringen af aangaande zijn dagelijkse leven in Afghanistan. Verzoeker beweerde aldaar nooit naar school te zijn gegaan en evenmin naar de madrassa te zijn geweest. Gevraagd wat hij dan wel deed in Afghanistan, kwam hij niet verder dan aan te geven: *“Ik liep vrij rond en was thuis en kon niet verder gaan”* (*ibid.*, p.13).

Eveneens is het bevreemdend dat verzoeker enerzijds stevast voorhield volledig ongeschoold en analfabeet te zijn maar anderzijds actief bleek te zijn op zowel Facebook als TikTok (*ibid.*, p.13; verklaring DVZ, nr.11-12; fiche NBMV).

Verder legde verzoeker incoherente en vage verklaringen af omtrent zijn opeenvolgende verblijfplaatsen in Afghanistan. In de verklaring DVZ, gaf verzoeker, in tegenstelling met wat hij bij het CGVS beweerde, initieel immers eenduidig aan dat hij in het dorp Barikow in het district Batikot in de provincie Nangarhar woonde van bij zijn geboorte tot op de dag van de val van het land (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.10). In de

vragenlijst en bij het CGVS beweerde verzoeker echter dat hij daarnaast een jaar in de stad Jalalabad zou hebben gewoond (administratief dossier, npo, p.5, 23; vragenlijst, nr.3.5.). Dit klemt nog des te meer daar verzoeker vervolgens niet op precieze en consistente wijze kon aangeven wanneer hij dan wel in Jalalabad zou hebben gewoond. Hij gaf initieel immers aan dat hij niet wist wanneer hij een jaar in Jalalabad woonde omdat hij toen nog heel klein was. Even verder beweerde hij echter dat hij nadien nog ongeveer vier jaren in Batikot woonde, hetgeen zou betekenen dat verzoeker op het ogenblik waarop hij in Jalalabad woonde toch reeds een leeftijd moet hebben gehad van ongeveer 13 jaar (administratief dossier, npo, p.5-6).

Verzoeker legde bovendien inconsistente verklaringen af aangaande de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst. Initieel gaf hij immers aan dat hij nooit veiligheid gekend had. Vervolgens voegde hij toe dat de veiligheid eerst in handen was van de talibancontrole en daarna voor negen jaren en tot de machtsovername in handen was van de overheid. Even later beweerde hij dan weer dat de taliban nooit de controle hadden. Deze laatste verklaring valt dan weer hoegenaamd niet te rijmen met verzoekers bewering dat hijzelf en zijn familie een vijftal jaren voor zijn vertrek zouden zijn verhuisd naar Jalalabad omdat de taliban de controle in de regio hadden overgenomen (*ibid.*, p.13-14; vragenlijst, nr.3.5.).

Verzoeker slaagt er daarenboven niet in om het voorgehouden profiel van zijn vader, als malik van het dorp, aannemelijk te maken. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing immers met recht gemotiveerd:

“Ook over het profiel van uw vader legde u weinig overtuigende verklaringen af. Zo kon u over zijn taken enkel zeggen dat uw vader conflicten oploste en stempels zette op documenten voor personen die voor de voormalige overheid zoals het leger wouden gaan werken (CGVS, p. 7). Ook had u geen idee over wie er allemaal samenwerkte met uw vader buiten één malik van het dorp onder jullie (CGVS, p. 8, 16-17). Er kan op zijn minst verwacht worden dat u kennis had van enkele dorpsouders of nog andere maliks waar uw vader contact mee had aangezien ze belangrijke figuren zijn in uw regio. Verder kon u geen enkel conflict kaderen waarin uw vader zou bemiddeld hebben (CGVS, p. 16). Daarnaast kon u ook niks zeggen over wat uw vader zoal meemaakte tijdens zijn job (CGVS, p. 16). Het is dus frappant dat uw kennis zo beperkt is aangezien uw vader een belangrijke rol uitoefende in het dorp. U legde daarenboven louter een stempel neer als bewijs voor de job van uw vader. Dergelijke stempel is echter makkelijk te fabriceren en heeft bijgevolg weinig bewijswaarde. Ook kon u geen enkele foto neerleggen van u en uw vader die uw familieband zou kunnen aantonen. Verder legde u ook de taskara van uw vader neer, maar ook deze kan uw familieband niet bevestigen aangezien ook deze frauduleus kan zijn.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Door eenvoudigweg te wijzen op de door hem afgelegde verklaringen en de eerder door hem neergelegde documenten en door boudweg de gevolgtrekkingen te ontkennen die verweerder hieraan verbond, doet verzoeker namelijk op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, inzake en op basis van deze elementen gedane, pertinente en terechte vaststellingen. Indien verzoekers vader werkelijk decennialang de malik van het dorp was geweest, is het hoegenaamd niet geloofwaardig dat verzoeker ter staving daarvan eerder geen overtuigendere bewijsstukken kan bijbrengen. Ook wanneer rekening gehouden wordt met verzoekers leeftijd op het ogenblik waarop zijn vader zou zijn overleden, mochten van verzoeker verder wel degelijk (veel) meer gedegen verklaringen worden verwacht over de beweerde werkzaamheden van zijn vader als malik van het dorp. Dit geldt nog des te meer daar verzoeker intussen reeds verscheidene jaren volwassen is, daar verzoeker nog in contact staat met zijn familie in zijn land van herkomst en daar verzoeker zich aldus op eenvoudige wijze had kunnen informeren omtrent het beweerde profiel van zijn vader. Bovendien mocht redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker zulks ook zou hebben gedaan. Het betreft immers een element dat hij zelf aanvoert ter adstructie van zijn verzoek om internationale bescherming. Redelijkerwijze kan van een verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent (de evolutie van) zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker klaarblijkelijk naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging. Het voorgaande klemt overigens nog des te meer daar verzoeker in de fiche NBMV niet de minste melding maakte van de beweerde werkzaamheden van zijn vader als malik van het dorp.

Waar verzoeker ter terechtzitting het origineel neerlegt van de taskara van zijn zelfverklaarde vader, dient te worden vastgesteld dat ook aan dit stuk geen bewijswaarde kan worden gehecht. Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat verzoeker zich reeds bediende van een uiterst dubieuze taskara. Dit werpt tevens een smet op de bewijswaarde van de taskara van zijn vader. Bovendien kan worden herhaald dat uit de informatie zoals opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier blijkt dat corruptie in Afghanistan wijdverbreid was, dat aldaar op grote schaal werd gefraudeerd met allerlei documenten zoals de neergelegde taskara en dat zulke taskara daardoor eenvoudigweg illegaal en tegen betaling kon worden verkregen. Ook dit relativeert de bewijswaarde van de neergelegde taskara van verzoekers vader. Hoe dan ook toont verzoeker gelet op het voorgaande zijn eigen identiteit niet aan, zodat niet zonder meer kan worden aangenomen dat de persoon van wie verzoeker een taskara neerlegt daadwerkelijk zijn vader zou zijn.

Met betrekking tot de jirga die door zijn vader zou zijn ondertekend, dewelke verzoeker neerlegt door middel van zijn aanvullende nota's, dient te worden opgemerkt dat ook dit document geen afbreuk kan doen aan het voorgaande. Dit betreft namelijk een document dat eenvoudig aan- of na te maken is, waarvan de herkomst

niet kan worden nagegaan en dat in wezen door eenieder, om het even waar en om het even wanneer kan zijn opgesteld. Daarenboven kan andermaal worden gewezen op de informatie zoals opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier, waaruit blijkt dat corruptie in Afghanistan wijdverbreid was, dat aldaar op grote schaal werd gefraudeerd met allerlei documenten zoals het neergelegde stuk en dat zulk stuk daardoor eenvoudigweg illegaal en tegen betaling kon worden verkregen. Eveneens kan worden herhaald dat verzoeker, gelet op het voorgaande, zijn zelfverklaarde familieband met de betreffende persoon niet aantoonde.

Verzoeker legde bovendien meermaals en frappant tegenstrijdige verklaringen af aangaande de beweerdde moord op zijn vader door de taliban. In de fiche NBMV gaf verzoeker vooreerst expliciet aan dat zijn vader wanneer deze vermoord werd nog geen 50 jaar was (administratief dossier, fiche NBMV). Bij het CGVS beweerde verzoeker echter dat zijn vader meer dan 20 jaar malik was, dat zijn vader 30 jaar was toen hij malik werd en dat zijn vader ongeveer 50 tot 55 jaar was toen deze werd vermoord (administratief dossier, npo, p.7). Daarenboven beweerde verzoeker in de fiche NBMV dat zijn vader werd vermoord bij de machtsvername, doch gaf hij daarnaast aan dat deze werd gedood in 2019 (administratief dossier, fiche NBMV). Bij de DVZ gaf verzoeker op 18 januari 2023 dan weer aan dat zijn vader 6 jaar eerder werd gedood door de taliban (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.13A). Bij het CGVS gaf verzoeker op 20 oktober 2023 initieel aan dat hij niet kon aangeven wanneer zijn vader werd gedood. Hij kon noch de datum van diens overlijden verstrekken, noch het jaartal waarin zijn vader zou zijn overleden. Vervolgens situeerde hij het overlijden van zijn vader ongeveer 5 of 6 jaar eerder (administratief dossier, npo, p.19-20). Wanneer hij werd geconfronteerd met zijn eerdere verklaringen, kwam verzoeker bovendien niet verder dan eenvoudigweg te ontkennen dat hij deze eerdere verklaringen ooit zou hebben afgelegd (*ibid.*, p.23). Het voormelde klemde nog des te meer daar verzoeker ook inzake het vermeende overlijden van zijn vader niet het minste begin van bewijs neerlegt (*ibid.*, p.8-9). Nochtans kan worden aangenomen dat verzoeker, indien zijn vader werkelijk decennialang malik was en werd vermoord door de taliban, diens overlijden zou moeten kunnen staven.

Verzoeker slaagt er verder niet in het voorgehouden profiel van zijn broer als soldaat bij het leger en als politieagent aannemelijk te maken. In dit kader, wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

"Allereerst kunnen er ernstige twijfels worden geuit bij het door u vooropgestelde profiel van uw broer. Zo beschikte u over zeer weinig kennis over uw broer zijn tewerkstelling als soldaat bij de Afghaanse nationale leger. U had namelijk geen idee over de taken van uw broer bij het leger of over aan welke gevechten uw broer moest deelnemen (CGVS, p. 9-10). Ook kon u niet zeggen op welke plaatsen uw broer allemaal moest gaan werken en of hij soms naar andere plaatsen diende te gaan (CGVS, p. 9). Tevens wist u niet tot welk bataljon, welk korps en welke eenheid uw broer behoorde en kon u ook niks anders zeggen over de eenheid waar hij deel van uitmaakte (CGVS, p. 9-10). Daarnaast had u geen idee over wie de collega's en de commandant van uw broer waren en welke opleidingen hij volgde (CGVS, p. 10). Verder is het vreemd dat uw broer maar één keer in zijn volledige carrière bij het leger naar huis mocht komen (CGVS, p. 10). Dit gebrek aan kennis over zijn tewerkstelling bij het leger doen vragen rijzen bij het door u vooropgestelde profiel van uw broer.

Daarnaast had u ook gebrekkige kennis over uw broer zijn tewerkstelling bij de Afghaanse lokale politie. Zo bleef u eerder beknopt over de taken van uw broer en had u geen informatie over zijn collega's (CGVS, p. 12). Daarnaast gaf u slechts vage informatie over de aanmelding van uw broer bij de lokale politie en had u geen kennis over eventuele documenten die hiervoor dienden te worden ingevuld (CGVS, p. 12). Het is frappant dat u amper over kennis beschikt over uw broer zijn job bij de lokale politie aangezien de controlepost waar hij werkte zich op amper drie à vier minuten van uw huis bevond (CGVS, p. 13).

Ook de bewijsstukken die u neerlegde kunnen niet volstaan om alsnog het profiel van uw broer bij beide diensten aan te tonen. Integendeel, want uw kennis over deze documenten was ondermaats en u legde zelfs verklaringen af die in strijd zijn met de informatie op de door u voorgelegde documenten. Zo had u al moeite met een onderscheid te maken tussen de documenten die betrekking hadden op de tewerkstelling bij het leger en de documenten die betrekking hadden op de tewerkstelling bij de lokale politie (CGVS, p. 11). Ook had u geen kennis over de precieze inhoud die genoteerd staat op de bankkaart van uw broer (CGVS, p. 9-10). Er werd u vervolgens vermeld dat zijn korps vermeld staat op de kaart, maar ook dat kon u niet verder benoemen (CGVS, p. 9). Bovendien vroeg u enkel aan anderen wat deze kaart was, maar vroeg u nooit naar wat er op deze kaart stond (CGVS, p. 10). Tevens kende u de inhoud van het certificaat niet en kon u één document zelfs helemaal niet benoemen (CGVS, p. 10-11). U legde ook een document neer over een opleiding die uw broer volgde, maar u kon hierbij niet zeggen welke opleiding dit betrof (CGVS, p. 11). U kon dan wel duiden hoe lang uw broer deze opleiding volgde, maar hierop zat dan een verschil van twee maanden met wat genoteerd stond op het document (CGVS, p. 15). Zo staat er op het document een duur van één maand, maar u verklaarde daarentegen dat de opleiding drie maanden duurde (CGVS, p. 11). Daarnaast had u ook geen idee over wat op de badge van de lokale politie stond en vroeg u er daarenboven nooit naar bij iemand anders (CGVS, p. 12-13). Ook over de andere documenten die betrekking hadden op de tewerkstelling van uw broer bij de lokale politie had u geen kennis en had u zich ook nooit geïnformeerd (CGVS, p. 13). Dergelijke desinteresse in de door u voorgelegde documenten is frappant. Er kan namelijk

verwacht worden van u dat u beter op de hoogte bent van de inhoud van deze documenten aangezien u deze neerlegde ter ondersteuning van uw asielrelaas. U haalde aan analfabeet te zijn, maar louter deze reden is onvoldoende om uw gebrek aan kennis te verklaren (CGVS, p. 19). Er kon namelijk verwacht worden dat u zich informeerde over de inhoud van de documenten bij andere personen indien u deze niet kon lezen en dat daarenboven uw verklaringen wel overeenstemden met wat op de documenten genoteerd staat.

Nog los van uw gebrekkig kennis van de documenten moet opgemerkt worden dat de bewijswaarde van Afghaanse documenten hoe dan ook gering is. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt bovendien dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief. Het betreft alsook fotokopieën waarvan de authenticiteit niet te controleren is. Deze kunnen bovendien makkelijk door knip- en plakwerk gefabriceerd worden. Ook de foto met uw broer toont uw familieband niet aan aangezien het eender welke dorpeling kan geweest zijn, alsook kan de taskara deze band niet aantonen aangezien deze frauduleus kan zijn en er bij de authenticiteit van uw eigen taskara ook al ernstige twijfels rijzen (zie voorgaande). Verder tonen de foto's van uw broer tijdens zijn tewerkstelling bij de lokale politie louter aan dat deze persoon daar werkzaam was zonder indicatie dat dit uw broer is."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. In tegenstelling met wat verzoeker voorhoudt, kan aan de stukken die hij neerlegde en neerlegt ter staving van de beweerde werkzaamheden van zijn broer, net als aan de reeds hoger besproken stukken en documenten, niet de minste bewijswaarde worden gehecht. Met betrekking tot originelen van de taskara, de badges en pasjes en het certificaat van zijn broer, kan worden opgemerkt dat verzoeker ook inzake deze documenten niet duidt waarom hij deze, in weerwil van de contacten die hij zoals reeds hoger bleek nog had met zijn thuisland, niet eerder kon bijbrengen. Verder kan opnieuw worden aangehaald dat verzoeker zich reeds bediende van een uiterst dubieuze taskara, hetgeen ook een smet werpt op de bewijswaarde van de voormelde stukken en documenten. Bovendien blijkt ook inzake deze stukken uit de informatie zoals opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier dat corruptie in Afghanistan wijdverbreid was, dat aldaar op grote schaal werd gefraudeerd met allerhande documenten zoals deze stukken en dat dergelijke documenten daardoor eenvoudigweg illegaal en tegen betaling konden worden verkregen. Daarenboven merkt verweerder in de bestreden beslissing terecht op dat verzoeker een gebrek aan kennis, en derhalve ook een gebrek aan interesse, vertoonde inzake de stukken die hij *nota bene* zelf neerlegde en neerlegt ter adstructie van de beweerde beroepsactiviteiten van zijn broer. Bovendien dringen zich ten aanzien van verscheidene van deze stukken nog bijkomende vaststellingen op. Zo blijkt de kaart van het leger van verzoekers broer bijzonder onzorgvuldig te zijn opgemaakt. De vermeldingen op de voorzijde van deze kaart langs de foto zijn niet uitgelijnd, de kaart vertoont verschillende groottes van lettertypes en regelafstanden en ook de vermeldingen op de achterzijde zijn niet of onzorgvuldig uitgelijnd. Bovendien is de familienaam van verzoekers broer op dit stuk niet ingevuld. De bankkaart van de Kabul-bank betreft een kaart die, met uitzondering van de hoofding, volledig in het Engels is opgesteld. Dat dit een authentieke, Afghaanse bankkaart zou betreffen, ontbeert dan ook iedere ernst. Bovendien zijn ook op deze kaart de vermeldingen onzorgvuldig uitgelijnd. Verder bevat deze kaart geen enkel element ter authenticatie of verificatie, zoals een chip of magneetstrip, en kan deze door eenieder, om het even waar en om het even wanneer zijn aangemaakt. Ook de politiekaart lijkt bijzonder onzorgvuldig te zijn aangemaakt en kennelijk frauduleus te zijn. Vooreerst heeft deze kaart immers kennelijk geen voor- en achterzijde doch bestaat deze kaart uit twee stukken papier waarbij op elk van deze stukken één zijde van een politiekaart werd afgedrukt, waarbij deze stukken papier vervolgens bijzonder slordig zijn uitgeknipt, daarna aan elkaar werden gelijmd en daarna werden gelamineerd. De kaders op deze papieren zijn daarenboven verre van recht afgedrukt ten opzichte van de wijze waarop zij werden uitgeknipt en aan elkaar gelijmd. Daarenboven vertonen deze kaders op zich ook enkele gebreken en hebben zij geen rechte, doorlopende omtrek. De voormelde vaststellingen maken dat aan de documenten die verzoeker ter staving van de vermeende beroepsactiviteiten van zijn broer neerlegde niet de minste bewijswaarde kan worden gehecht.

Waar verzoeker beweert dat hij over de beroepsactiviteiten van zijn broer wel degelijk een veelheid aan gedetailleerde informatie kon verstrekken, dient verder te worden vastgesteld dat dit een loutere en aperte miskenning betreft van de motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing. Voorts mochten van verzoeker, ook wanneer rekening wordt gehouden met zijn leeftijd, wel degelijk veel meer gedegen verklaringen worden verwacht omtrent de beroepsactiviteiten van zijn broer. Niet enkel kan verzoeker op het ogenblik waarop zijn broer verdween en hij het land verliet immers reeds bijna de volwassenheid bereikt, toch tevens had verzoeker zich omtrent het voorgaande eenvoudigweg kunnen informeren bij zijn familie. Omwille van de reeds hoger aangehaalde redenen, mocht redelijkerwijze ook van hem worden verwacht dat hij dit zou hebben gedaan. Het betreft immers een cruciaal element dat hij zelf aanvoert ter adstructie van zijn verzoek om internationale bescherming.

Verzoeker legde eveneens tegenstrijdige, inconsistente en ongeloofwaardige verklaringen af betreffende zijn reisweg naar België. Zo beweerde hij initieel, in de fiche NBMV, dat zijn reis zou zijn geregeld door zijn oom

langs moederszijde, B., dat hij niet wist hoeveel er voor zijn reis werd betaald en dat hij niet wist wie de smokkelaar was. Later, bij de DVZ, beweerde hij echter dat zijn oom 8500 euro betaalde voor zijn reis en dat de smokkelaar G.M. heette. Bij het CGVS beweerde verzoeker dan weer dat zijn reis werd geregeld door zijn moeder. Voorts beweerde verzoeker in de fiche NBMV dat hij in de loop van zijn reis ongeveer een maand in Iran bleef en 5 dagen in Servië bleef. Bij de DVZ gaf hij echter aan dat hij ongeveer 2 maanden in Iran bleef en dat hij een maand en 10 dagen in Servië bleef (administratief dossier, npo, p.15; verklaring DVZ, nr.32-33; fiche NBMV).

De algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen wordt nog verder ondermijnd door verzoekers houding en gedragingen nadat hij zijn land van herkomst verliet. Dient immers te worden vastgesteld dat verzoeker initieel gedurende verscheidene maanden verschillende veilige landen en lidstaten van de EU doorkruiste, dat hij in enkele van deze landen gedurende langere tijd vertoefde en/of er in een opvangcentrum verbleef, alsmede dat daarbij van hem vingerafdrukken werden genomen in Oostenrijk. Desondanks koos verzoeker ervoor om in geen van deze landen een verzoek om internationale bescherming in te dienen (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.23, 32-33). Redelijkerwijze kan nochtans worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in een veilig land of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en na zijn vertrek uit zijn land van herkomst dermate lang talmde alvorens zulk verzoek uiteindelijk in te dienen in België, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijner hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Voor het overige blijkt uit de stukken van het dossier dat verzoeker slechts een beperkt aantal verklaringen aflegde die een mogelijke indicatie kunnen vormen voor zijn voorgehouden herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen, dat verzoeker daarbij bovendien nauwelijks of niet verder werd bevraagd inzake verscheidene van de voormelde, ter beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming en het onderhavige verzoek om internationale bescherming nochtans cruciale en elementaire elementen, dat verzoeker vage, ontoereikende en niet te verifiëren verklaringen aflegde op de weinige momenten waarop hierover wel werd doorgevraagd en dat er geen informatie in het dossier is opgenomen aan de hand waarvan verzoekers werkelijke regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen nader kunnen worden geverifieerd en onderzocht.

Gelet op het voorgaande, is het op grond van de inhoud van de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op verzoekers reële regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen.

De briefomslagen die verzoeker nog neerlegt door middel van een aanvullende nota, zijn geenszins van aard dat zij aan het voorgaande afbreuk kunnen doen. Uit deze omslagen blijkt slechts dat verzoeker post heeft ontvangen vanuit Pakistan.

Gezien het de Raad te dezen ontbreekt aan de nodige onderzoeksbevoegdheid, ontbreekt het de Raad bijgevolg aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 november 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT